

A MENNYBOLT DICSÉR

Christian Fürchtegott Gellert
(1715-1769)

Die Ehre Gottes aus der Natur
Op. 48. Nr. 4

Ludwig van Beethoven, 1803
(1770-1827)

1. A menny-bolt di-csér nagy Is-ten, ó! fel-ség, És áld-va zen-gi
2. Kit áld-va áld-nak a vég-te-len meny-nyek, Kit hír-rel hir-det

1. A menny-bolt di-csér nagy Is-ten, ó! fel-ség, És áld-va zen-gi
2. Kit áld-va áld-nak a vég-te-len meny-nyek, Kit hír-rel hir-det

9

1. szent ne-ved. Csak ró-lad zeng dalt a ten-ger, a föld, ég, ó!
2. nap és éj. Nagy Úr, te-né-ked csak hó-dol-va zeng-het a

1. szent ne-ved. Csak ró-lad zeng dalt a ten-ger, a föld, ég, ó!
2. nap és éj. Nagy Úr, te-né-ked csak hó-dol-va zeng-het a

ff *sf* *p* *f* *cresc.*

Beethoven: A mennybolt dicsér

15

1. em - ber, lásd, mit Is - ten tett! Ki az, ki
2. kék - lő bérc, a ten - ger - mély. Ó! lásd, te

22

1. csil - la - gok ez - re - it tart - ja? Ki vé - di meg a föl - di
2. por - szem, az Úr cso - da - mű - vét! Ó! nézd, mily szép a föld, az

Beethoven: A mennybolt dicsér

27

1. lényt? A Min - den - ha - tó, a hí - vők szent Aty - ja, ő
 2. ég. Az Úr - hoz száll ma a szív - bé - li é - nek, őt

1. lényt? A Min - den - ha - tó, a hí - vők szent Aty - ja, ő
 2. ég. Az Úr - hoz száll ma a szív - bé - li é - nek, őt

pp *cresc.* *f* *sf* *p* *f*

33

1. küld a föl - di táj - ra fényt, ő küld a föl - di táj - ra fényt.
 2. áld - ja é - gi, föl - di dal, őt áld - ja é - gi, föl - di dal.

1. küld a föl - di táj - ra fényt, ő küld a föl - di táj - ra fényt.
 2. áld - ja é - gi, föl - di dal, őt áld - ja é - gi, föl - di dal.

f *ff* *sf* *sf* *ff*